Dosarul:nr. 2rc-64/24 Judecător: Rodica Costru
2-23120355-02-2rc-09022024

D E C I Z I E

28 martie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul

Nelea Budăi

Judecătorii Ina Dutca și Marina

Anton

examinând fără participarea părților recursul declarat de ***** în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA ”Agroservice din Ungheni” reprezentat de avocatul Cojocaru Dorin către G.Ț.”Jitariuc Serghei Andrei” și Jitariuc Serghei Andrei, privind restituirea bunului și încasarea sumei, împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 05 septembrie 2023, prin care cererea de asigurare a acțiunii s-a admis parțial,

c o n s t a t ă:

La 17.08.2023 , SA ”Agroservice din Ungheni” reprezentat de avocatul Cojocaru Dorin a depus cerere de chemare în judecată către G.Ț.”Jitariuc Serghei Andrei” și Jitariuc Serghei Andrei, privind restituirea combinei agricole de model ”John Deer” și încasarea sumei de 370 000 lei.

Odată cu depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat și asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare și bunurile pârâților, în limita sumei de 370 000 lei.

Drept motiv de fapt și de drept întru susținerea cererii de asigurare a acțiunii invocă prevederile art.art.174-175 CPC , precum și faptul că, măsura de asigurare a acțiunii are un caracter provizoriu, impunând anumite limite exercițiului drepturilor pârâților cu privire la sumele de bani din conturile bancare și bunurile imobile si mobile, fiind reglementată tocmai în scopul evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor reclamantului, pagube care pot fi provocate de tergiversarea procesului judiciar, eventualele acțiuni de înstrăinare a bunurilor imobile și mobile sau de proastă administrare a sumelor de bani din conturile bancare de către pîrîți și imposibilitatea punerii în executare a eventualului act judecătoresc de admitere a acțiunii.

Avînd în vedere obiectul, valoarea acțiunii este de -370 000 lei MD, cit și comportamentul pârâtului prin care nu a reacționat la procedura extrajudiciară, consideră întemeiat capătul de cerere cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra sumelor de bani din conturile bancare și asupra bunurilor imobile și mobile ale piraților în limita valorii revendicărilor din acțiune.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 05 septembrie 2023, cererea de asigurare depusă de reclamanta SA ”Agroservice din Ungheni”, a fost admisă integral și s-a aplicat sechestru pe

bunurile mobile şi imobile, ce aparţin cu drept de proprietate pârâților ***** cu sediul în r-l Ungheni, s. Morenii Noi și Jitariuc Serghei Andrei , dom. în r-l Ungheni, s. Morenii Noi , inclusiv și pe mijloacele bănești , de pe conturile bancare ale acestora , în limita valorii acțiunii în sumă de - 370 000 MD.

La 31 ianuarie 2024, ***** a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 05 septembrie 2023, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii sub formă de încheiere potrivit căreia cererea de asigurare a acțiunii să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că încheierea Judecătoriei Ungheni din 05.09.2023 este neîntemeiată, or, judecătorul urmează să dispună măsura asiguratorie în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Totodată, recurentul menționează că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, in baza probelor şi argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Prin cererea de recurs recurentul indică că potrivit declarațiilor reclamantului în cererea de chemare în judecată, este cert faptul că combina agricolă care este de fapt obiectul contractului de vînzare-cumpărare s-a aflat și se află până în prezent în posesia și folosință netulburată a obiectului contractului de vânzări-cumpărare.

În altă ordine de idei, recurentul consideră că prin adoptarea încheierii contestate, instanța de fond a paralizat totalmente activitatea economică a recurentului în toiul sezonului lucrărilor agricole care urmau să aibă loc în toamna anului 2023 cît și a lucrărilor agricole care urmează a fi desfășurate în primăvara anului 2024, în așa mod fiind privată G.Ț.”Jitariuc Serghei Andrei” de obținerea unor venituri în viitor și respectiv limitând-o în posibilitatea executării obligațiunilor pecuniare asumate față de stat și terțe persoane. La fel instanța de judecată a aplicat sechestru pe toate conturile bancare și pe toate sumele bănești aflate în ele, pe toate bunurile mobile și imobile, fără a avea o evaluare clară a acestor bunuri sechestrate și fără a se limita la valoarea acțiunii.

Astfel, reclamantul solicitând prin cerere aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, urma să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că, în caz de neinstituire a măsurii asigurătorii, s-ar crea dificultăți în executarea hotărârii judecătorești sau ar surveni pagube iminente. Astfel, simpla existență a unor raporturi juridice cu caracter patrimonial între părți, existența unei datorii la momentul scadenței acestea, precum şi faptul eschivării de la achitarea benevolă a sumei pretinse, nu poate servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare in lipsa unui suport probant, iar temeinicia acesteia necesită a fi probată in cadrul procesului judiciar.

Astfel, susține recurentul că instanța de fond nefondat a reținut argumentele intimatului-reclamant invocate drept temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare, acestea fiind irațională şi lipsite de temei, însă instanța de fond le-a reținut ca fiind plauzibile și justificative aplicând sechestrul, fără a-şi argumenta poziția în acest sens, și anume, care probe au stat la baza temeiniciei admiterii măsurilor de asigurare asupra sumei menționate, atunci când, intimatul-reclamant nu a prezentat careva probe în vederea constatării sau existenței riscului în viitor de a întâmpina dificultăți sau de a face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, Colegiul consideră recursul ca fiind întemeiat şi pasibil de a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Colegiul a stabilit că ***la 17.08.2023, SA "Agroservice din Ungheni" reprezentat de avocatul Cojocaru Dorin a depus cerere de chemare în judecată*** către G.Ț."Jitariuc Serghei Andrei" și Jitariuc Serghei Andrei, privind restituirea bunului – Combină agricolă de model "John Deer" și încasarea sumei de – 370 000 lei MD.

Odată cu depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat și asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare și bunurile pârâților, în limita sumei de – 370 000 lei MD.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 05 septembrie 2023, cererea de asigurare depusă de reclamanta SA "Agroservice din Ungheni", a fost admisă integral și s-a aplicat sechestru pe bunurile mobile şi imobile, ce aparțin cu drept de proprietate pârâților ***** cu sediul în r-l Ungheni, s. Morenii Noi și Jitariuc Serghei Andrei , dom. în r-l Ungheni, s. Morenii Noi , inclusiv și pe mijloacele bănești , de pe conturile bancare ale acestora , în limita valorii acțiunii în sumă de - 370 000 MD.

La 31 ianuarie 2024, ** reprezentat de avocatul Andrei Onofrei a declarat recurs*** împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 05 septembrie 2023, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii sub formă de încheiere potrivit căreia cererea de asigurare a acțiunii să fie respinsă.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În același timp, Codul de procedură civilă prevede că tratatele internaționale au prioritate față de legislația internă şi cer judecătorilor să aplice direct prevederile tratatelor internaționale. În acest sens, sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale revine instanțelor naționale.

Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate şi care prevede drepturi şi libertăți proclamate de Convenția Europeană, sânt compatibile cu prevederile acesteia.

În caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției Europene, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Colegiul Civil reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În baza art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în

acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit art.11 alin.(1) Cod civil buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanţa de recurs reţine că în temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod civil apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanţa de judecată, ținând cont de natura şi consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfășurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sânt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a1) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații faţă de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Totodată, Colegiul reiterează şi prevederile art.177 alin.(1) CPC, care reglementează expres, că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În conformitate cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Colegiul reține că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).

Colegiul Civil, analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit motivării încheierii contestate, instanța de fond a ajuns la concluzia că reclamantul a justificat și a administrat probe, care să impună aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide că prima instanță incorect și neîntemeiat a concluzionat că cererea de asigurare a acțiunii înaintată de către SA ”Agroservice din Ungheni” este întemeiată și urmează a fi admisă.

Or, intimatul-reclamant îşi întemeiază pretențiile în baza presupusei neexecutări în termen a obligațiilor integrale ce reiese din raporturi juridice contractuale, şi anume a fost depistată achiziționarea unei combine agricole model ”John Deer”, care nu a fost contabilizată, din lipsa actelor. Ulterior, s-a constatat că combina sus menlionată a fost procurată de fosta administrație

a reclamantului de la GȚ” Jitariuc Serghei”, ultimului fiindu-i achitați suma totală de -370 000 lei MD. Totodată între reclamant și pîrît un contract de vânzare -cumpărare nu a fost depistat.

Astfel, începând cu 21 iunie 2022, administratorul reclamantului a expediat în adresa pârâtului o somație prin care a solicitat eliberarea actelor necesare pentru ca bunul mobil , combina agricolă să fie înregistrată, însă somația a rămas fără răspuns, iar restul încercărilor de a soluționa acest litigiu pe cale extrajudiciară s-au soldat cu insucces, inclusiv somațiile prin care s-a solicitat prezentarea în cadrul ASP direcfia INTEHAGR0, pentru transmite în proprietate combina.

În prezent, potrivit informație actelor contabile de către reclamant în vederea achiziționării combinei a fost achitată suma totală de - 370 000 lei MD, în acest sens fiind eliberată și factura fiscală. Cu toate acestea, SA ”Agroservice din Ungheni”, nu poate folosi combina din motivul lipsei actelor, prin urmare a decis restituirea ei proprietarului și încasarea din contul ultimului a sumei achitate în mărime de 37 000 lei.

Așadar, potrivit cererii de chemare în judecată, obiectul litigiului este restituirea de către reclamant a bunului mobil (combină) care este obiectul contractului de vînzare-cumpărare încheiat între părți şi încasarea sumei de cumpărarea combinei, motivele invocate de reclamant fiind refuzul pîrîtului/recurentului în calitate de vânzător, să prezinte actele de proprietate pe combină.

Totodată, potrivit declaraților reclamantului din cererea de chemare în judecată este cert faptul că combina agricolă care este de fapt obiectul contractului de cumpărare s-a aflat şi se află pînă în prezent în posesia şi folosință reclamantului, respectiv executarea unii eventuale hotărâri judecătorești în favoarea reclamantului deja este asigurată prin deținerea în posesie şi folosință netulburată a contractului de vînzare-cumpărare.

Astfel, Colegiul constată că argumentele intimatului-reclamant precum că recurentul-pârât acționează contrar bunei-credinţe, acordului dintre părţi şi bunelor moravuri, menționând că, recurentul-pârât manifestă un comportament lipsit de diligenţă şi bună credinţă pe toată durata existenței, executării şi stingerii raportului obligațional, sunt declarative şi absolut nefondate, în condițiile în care, obiectul contractului de vînzare-cumpărare s-a aflat și se află pînă în prezent în posesia și folosință reclamantului, iar din partea intimatului-reclamant nu au parvenit careva pretenții şi nefiind prezentate probe ce ar crea dubii cu privire la executarea necorespunzătoare a obligațiile asumate de către recurentul-pârât pentru toată perioada.

Totodată, cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de către intimatul-reclamant, SA ”Agroservice din Ungheni”, nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Cod de procedură, nefiind prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Mai mult ca atât, evidențiem că, intimatul-reclamant nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii, din cauza înstrăinării, degradării, deteriorării bunurilor pârâtei.

În asemenea circumstanțe, intimatul-reclamant, SA ”Agroservice din Ungheni”, urma să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că, în caz de neinstituire a măsurii asigurătorii, s-ar crea dificultăți în executarea hotărârii judecătorești sau ar surveni pagube iminente.

Or, simpla, existență a unor raporturi juridice cu caracter patrimonial între părți, existența unei datorii la momentul scadenței acesteia, precum şi faptul eschivării de la achitarea benevolă a

sumei pretinse, nu poate servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare în lipsa unui suport probant, iar temeinicia acesteia necesită a fi probată în cadrul procesului judiciar.

Argumentele intimatului-reclamant invocate drept temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare nu sunt raționale şi lipsite de temei, însă instanța ierarhic inferioară li-a reținut ca fiind plauzibile şi justificate, absolut nefondat, aplicând sechestru pe bunurile mobile şi imobile, ce aparțin cu drept de proprietate piraților ***** cu sediul în r-l Ungheni, s. Morenii Noi și Jitariuc Serghei Andrei, dom. în r-l Ungheni, s. Morenii Noi , inclusiv și pe mijloacele bănești , de pe conturile bancare ale acestora , în limita valorii acțiunii în sumă de - 370 000 MD, fără a-şi argumenta poziția în acest sens, şi anume, care probă a stat la baza temeiniciei admiterii măsurilor de asigurare asupra sumei menționate, atunci când, intimatul-reclamant nu a prezentat careva probe în vederea constatării sau existenței riscului în viitor de a întâmpina dificultăți sau de a face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Ca consecință, faptul că neaplicarea măsurilor de siguranță ar putea determina dificultăți la executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantului este neîntemeiat or faptul că vor fi întâmpinate dificultăți la executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantului nu constituie temei de admitere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurare, în sensul art.174 CPC.

Astfel, potrivit celor indicate în încheierea Judecătoriei Ungheni din 05 septembrie 2023, Colegiul civil constată că instanța a depăşit limitele judecării cauzei aplicând, la caz, eronat normele procesuale și adoptând o soluție care nu este bazată pe prevederile legale prevăzute de legislația procesual-civilă.

Reieșind din situația de fapt enunțată raportată la textele de lege enunțate, se concluzionează că cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.

Reieșind din situația de fapt enunțată raportată la textele de lege enunțate, se concluzionează că cererea de recurs este una întemeiată și motivată, iar cerințele de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.

Astfel, încheierea contestată este adoptată contrar normelor de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului şi cu aprecierea completă a tuturor probelor şi a circumstanțelor referitoare la temeiul de asigurare a acțiunii - motiv pentru care, Colegiul civil o consideră neîntemeiată, iar recursul declarat fiind unul întemeiat.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art.9 CPC, Colegiul Civil reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfășurarea procesului, pe

principiile de contradictorialitate şi egalității părților în drepturi, art.26 CPC, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual-legale, ar reprezenta în esență o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

În contextul celor expuse, Colegiul Civil constată netemeinicia concluziei instanței de fond de admitere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, cerințele reclamantului de asigurare a acțiunii sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, motiv pentru care, Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat și a casa încheierea Judecătoriei Ungheni din 05 septembrie 2023 cu respingerea cererii de aplicarea măsurilor de asigurare ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art.427 lit. c) CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de *****

Se casează încheierea judecătoriei Ungheni din 05 septembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA ”Agroservice din Ungheni” reprezentat de avocatul Cojocaru Dorin către G.Ț.”Jitariuc Serghei Andrei” și Jitariuc Serghei Andrei, privind restituirea bunului – Combină agricolă de model ”John Deere” și încasarea sumei de – 370 000 lei MD și se emitere o încheiere nouă potrivit căruia:

Se respingere ca neîntemeiată cerința reclamantului SA ”Agroservice din Ungheni” cu privire la aplicarea sechestrului pe bunurile mobile şi imobile, ce aparțin cu drept de proprietate pârâților ***** cu sediul în r-l Ungheni, s. Morenii Noi și Jitariuc Serghei Andrei , dom. în r-l Ungheni, s. Morenii Noi , inclusiv și pe mijloacele bănești , de pe conturile bancare ale acestora , în limita valorii acțiunii în sumă de - 370 000 MD.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței Nelea

Budăi

Judecătorul

Judecătorii Ina

Dutca

Marina

Anton